

Η δυσκολία της δυσλεξίας

ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Οι μικροί μας συγγραφείς:

Λιάππας Δημήτρης

Λιάππα Ιωάννα

Σακκάκου Άρτεμις

Γκέγκα Δήμητρα

Μαρκόπουλος Βασίλης

Παπαδημητρίου Χαράλαμπος

Μήτσου Κωνσταντίνα

Μήτσου Αρετή

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:

Γιώτα Πρωτόπαπα, Δασκάλα

Msc Βασική και Εφαρμοσμένη Γνωσιακή επιστήμη, Ε.Κ.Π.Α

Msc Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση, Πανεπιστήμιο Λευκωσίας-Πανεπιστήμιο Πατρών

Πηγή εικόνων: www.vectorstock.com

ΚΔΑΠ 6^{ου} Δημοτικού σχολείου Δήμου Καλαμάτας

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα γλυκύτατο κορίτσι που το έλεγαν Φωτεινή. Είχε ξανθά κατσαρά μαλλιά και γαλανά μάτια. Πήγαινε στην Ε΄ τάξη και συνήθως ήταν πολύ χαμογελαστή και ευγενική.

Τώρα όμως τελευταία κάτι είχε συμβεί και είχε σβηστεί το χαμόγελο από τα χείλη της. Η μητέρα της τη ρωτούσε τι συνέβαινε, αλλά εκείνη δεν της έλεγε. Μάλιστα μια μέρα γύρισε στο σπίτι κλαίγοντας κι έτσι η μητέρα της αποφάσισε να πάει στο σχολείο για να μιλήσει με τη δασκάλα της.

Όντως την επόμενη μέρα έφτασε πρωί πρωί στο σχολείο και ζήτησε από τη δασκάλα της κόρης της, την κυρία Σοφία, να συζητήσουν.

- Καλημέρα κυρία Σοφία! Θα ήθελα να σας μιλήσω για την κόρη μου, τη Φωτεινή.
- Ευχαρίστως! Τι θα θέλατε να μου πείτε;
- Τώρα τελευταία η Φωτεινή επιστρέφει από το σχολείο πολύ στεναχωρημένη, αλλά δε μου λέει τι έχει συμβεί. Έχετε μήπως παρατηρήσει κάτι;
- Χμ, κι εγώ έχω διαπιστώσει ότι είναι πιο κλεισμένη στον εαυτό της τον τελευταίο καιρό. Δεν έχω όμως καταλάβει για ποιο λόγο. Θα μιλήσω, ωστόσο, με τα παιδιά της τάξης κι αν μάθω κάτι, θα σας ενημερώσω.
- Σας ευχαριστώ πολύ κυρία Σοφία! Περιμένω νέα σας.

Αφού έφυγε η μητέρα της Φωτεινής, η κυρία Σοφία προβληματίστηκε. Πώς θα μάθαινε την αλήθεια; Το σκέφτηκε, λοιπόν, λιγάκι κι αποφάσισε ότι καλό θα ήταν για αρχή να παρατηρήσει τη συμπεριφορά των παιδιών την ώρα του διαλείμματος.

Τότε είδε ότι τρία από τα παιδιά της τάξης, ο Πέτρος, ο Σταύρος και η Χριστίνα, κορόιδευαν τη Φωτεινή, με αποτέλεσμα εκείνη να στεναχωριέται. Για ποιο λόγο όμως την κορόιδευαν; Η κυρία Σοφία είχε τις υποψίες της, αλλά προτού κάνει το οτιδήποτε έπρεπε να τις επιβεβαιώσει. Για αυτόν τον λόγο σκέφτηκε να μιλήσει με τις δύο φίλες της Φωτεινής, την Αγγελική και την Αναστασία.

- Κορίτσια, για ελάτε εδώ λιγάκι. Μήπως γνωρίζετε για ποιο λόγο τα άλλα παιδιά κοροϊδεύουν τη Φωτεινή;
- Ξέρω, κυρία, αλλά δε θέλω να σας πω, γιατί μετά θα με λένε «καρφί»! , απάντησε η Αγγελική.
- Ναι, αλλά είναι για το καλό της φίλης μας, της είπε η Αναστασία.
- Δίκιο έχεις! Συμφώνησε η Αγγελική.
- Ακριβώς! Εγώ μόνο να τη βοηθήσω θέλω, τους εξήγησε η κυρία Σοφία.
- Κυρία, την κοροϊδεύουν γιατί κομπιάζει στο διάβασμα και γράφει μερικά γράμματα ανάποδα, είπε τότε η Αναστασία.
- Ναι, και της λένε ότι πρέπει να επιστρέψει στην πρώτη δημοτικού! συμπλήρωσε αγανακτισμένη η Αγγελική.

- Α! Συμβαίνει ακριβώς αυτό που φανταζόμουν. Ωραία, ξέρω πια πώς να το χειριστώ. Σας ευχαριστώ πολύ κορίτσια!
- Παρακαλούμε κυρία! είπαν με μια φωνή η Αγγελική και η Αναστασία κι απομακρύνθηκαν

Τότε η κυρία Σοφία πήρε τηλέφωνο τη μητέρα της Φωτεινής και την ενημέρωσε. Της ζήτησε, ωστόσο, να μην πει τίποτα, γιατί θα το αναλάμβανε η ίδια.

Έπειτα έβαλε το σχέδιό της σε εφαρμογή. Το πρώτο που έκανε ήταν να πάει στον υπολογιστή της και να γράψει ένα κείμενο. Το κείμενο, όμως, αυτό δεν ήταν κανονικό. Είχε κάνει επίτηδες κάποια λάθη. Για παράδειγμα, αντί για το «ε» σε αρκετές λέξεις είχε χρησιμοποιήσει το «3», ενώ σε άλλες λέξεις είχε μπερδέψει τη σειρά κάποιων γραμμάτων ή είχε παραλείψει τελείως ορισμένα γράμματα.

Αφού το τελείωσε, το εκτύπωσε κι όταν χτύπησε το κουδούνι, το μοίρασε στα παιδιά της τάξης. Στη συνέχεια ζήτησε από τη Χριστίνα να ξεκινήσει να διαβάζει το κείμενο που τους έδωσε. Η Χριστίνα δυσκολεύτηκε πολύ να το διαβάσει και τα υπόλοιπα παιδιά της τάξης γέλασαν μαζί της. Εντωμεταξύ η κυρία Σοφία έκανε σαν να μη συνέβαινε τίποτα και είπε στον Πέτρο κι ύστερα στον Σταύρο να συνεχίσουν την ανάγνωση. Και τα δύο όμως αγόρια αντιμετώπισαν τις ίδιες δυσκολίες και τα υπόλοιπα παιδιά τους κορόιδεψαν.

Τότε η κυρία Σοφία τους είπε να παρατηρήσουν λίγο καλύτερα το κείμενο που τους είχε δώσει. Έτσι όλα τα παιδιά διαπίστωσαν σιγά σιγά

τα λάθη που είχε κάνει επίτηδες η δασκάλα τους. Έπειτα η κυρία Σοφία απευθύνθηκε στα τρία παιδιά, τη Χριστίνα, τον Σταύρο και τον Πέτρο.

- Πώς νιώσατε όταν δυσκολευτήκατε να διαβάσετε και οι συμμαθητές σας γελούσαν εις βάρος σας; τους ρώτησε.
- Εγώ ντράπηκα πολύ, κυρία, είπε η Χριστίνα
- Κι εγώ ένιωσα πολύ άσχημα, παραδέχτηκαν ο Πέτρος κι ο Σταύρος.

Σε αυτό το σημείο η κυρία Σοφία ξαναπήρε τον λόγο και αυτή τη φορά απευθύνθηκε σε όλους τους μαθητές της τάξης της.

- Όπως καταλάβατε παιδιά μου, δεν είναι ωραίο να κοροϊδεύετε κάποιον συμμαθητή σας. Τον κάνετε να νιώθει ότι είναι κατώτερος και στεναχωριέται πολύ.
- Έχετε δίκιο κυρία, απάντησαν όλα τα παιδιά.

Έπειτα η κυρία Σοφία τους μίλησε συγκεκριμένα για τη Φωτεινή και για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει.

- Γνωρίζει μήπως κάποιος από εσάς τι είναι η δυσλεξία;
- Όχι! απάντησαν με μια φωνή όλα τα παιδιά εκτός από τη Φωτεινή, η οποία δε μίλησε καθόλου.
- Τι είναι η δυσλεξία, κυρία; ρώτησε η Αναστασία βλέποντας τη Φωτεινή να έχει σκύψει το κεφάλι της.
- Δυσλεξία, παιδιά μου, είναι όταν κάποιος άνθρωπος προσπαθώντας να διαβάσει βλέπει κάποια γράμματα ανάποδα ή με άλλη σειρά. Πάρτε για παράδειγμα το κείμενο που σας έδωσα νωρίτερα. Δε σας δυσκόλεψε να το διαβάσετε;
- Ναι, πολύ! είπε κατευθείαν ο Σταύρος.

- Κάπως έτσι δυσκολεύεται ένα άτομο με δυσλεξία με οποιοδήποτε κείμενο έχει μπροστά του. Δε φταίει το ίδιο, απλά με αυτό τον τρόπο επεξεργάζεται ο εγκέφαλός του οτιδήποτε βλέπει σε γραπτή μορφή.
- Ωω! Αυτό πρέπει να είναι πολύ δύσκολο, κυρία! είπε η Αγγελική.
- Πράγματι είναι πολύ δύσκολο, σχολίασε η κυρία Σοφία.
- Δυσλεξία έχει και η Φωτεινή, κυρία; ρώτησε ο Πέτρος
- Ναι, ακριβώς! Και δεν υπάρχει κανένας λόγος για να ντρέπεται για αυτό ή να την κάνουμε να νιώθει άσχημα. Μάλιστα, η

Φωτεινή έχει κάνει πολύ μεγάλη προσπάθεια και μπορεί πλέον να διαβάζει και να γράφει πολύ καλά.

- Μπράβο σου, Φωτεινή! είπαν σταδιακά όλα τα παιδιά της τάξης.

Σε αυτό το σημείο η Φωτεινή σήκωσε το κεφάλι της και χαμογέλασε. Ένωσε ότι πλέον οι συμμαθητές της την αποδέχονταν όπως ήταν.

Πράγματι, από εκείνη την ημέρα τα τρία παιδιά που την κορόιδευαν δεν την πείραξαν ξανά. Όχι μόνο αυτό, αλλά άρχισαν να τη συμπεριλαμβάνουν στα παιχνίδια τους. Επίσης, μέσα στην τάξη όλα τα παιδιά προσφέρονταν να τη βοηθήσουν να διαβάσει ή να γράψει όποτε δυσκολευόταν.

Κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα...

